

अथ श्रीमद्भागवतमाहात्म्यप्रारम्भते

मा. मा.
१

श्रीगणेशायनमः

श्रीसरस्वत्यैनमः

श्रीगुरुभ्योनमः

यं प्रवर्जतं मनुपेतं स पतं ह्यं द्वैपायनावि

पुत्रे

अ.

तितन्यपतयातरयोऽभिनेदुस्तसर्वभूतहृद

शौनकोऽब्रवीत् २ शौनक उवाच

भक्तिज्ञानविरागोऽसर्वविवेकोऽवर्तते कथम्

स्यतस्यैव शोधने किं परायणम् ५ श्रेयस

कस्यसंस्तुरेदः स्वर्गसंपदम् प्रयच्छतिगु

चार्यच सर्वसिद्धांतनिष्पन्नसंसारम

शृणु ९ कालव्यालमुखग्रासत्रासनिनी

घते कथांतरे भवेत्पुण्यतदा भागवतल

शकनत्वादनसर्वस्वकार्यकुशलाः सरा

प्रपास्यासेवयसर्वे श्रीमद्भागवतामृतम्

१५ अपक्तास्ताश्च विज्ञायनददौ सक

स्थितः सत्यलोके तुलाबद्धाऽतोलय

मययुः १० मेनिरभगवद्रूपशास्त्रम

म सननद्यैः पुरा प्रोक्तं नरेदायदया

२१ शौनक उवाच लोक

उवाच अत्रते कीर्तयिष्यामिमा

कृष्णामलाः सत्संगाद्यसमायात

रितंगम्यते कुत्र कुत आगमनतव २०

च अहनुपृथिवीयातो ज्ञात्वा

विषुतोर्थेषु च ममाण इतस्ततः २०

यमुनिमानतोऽस्मि १ नैमिषे सुतमा सोनमभिवाद्य महामातिम्

अज्ञानध्वातविध्वंसकोटिस्तूर्यसमप्रभ सूताख्याहिकथासारमनकणेरसायनम् ३

मायामोहनिरासश्च वैष्णवैः क्रियते कथम् ४ इह योगैरकलौ प्राप्ते जी वश्चास्तरतागतः क्लेशकृता

गीयद्रवेच्छेयः पावनानां च पावनम् कृष्णप्राप्तिकरशश्वत्साधनं हृदाधुना ६ चिंतामणिर्लो

कः प्रीतो वैकुण्ठयोगिदुर्लभम् ७ सूत उवाच श्रीतिः शौनक चित्ते ते यतो वच्चि वि

नाशनम् ८ भक्त्योद्यवद्भनयच्च कृष्णसंतोषहेतुकम् तदहतेऽभिधास्यामि सावधानतया

शहेतवे श्रीमद्भागवतं शास्त्रं कलौ कीरेण भाषितम् १० एतस्मादपरं किंचिन्मनः शुद्धौ न वि

मेत् ११ परीक्षिते कथां वक्तुं सभायां संस्थिते शके संधाकुंभं गृहीत्वा देवास्तत्र समागमन् १२

कथासंधाप्रयच्छस्व गृहीत्वा त्वैव संधामिमाम् १३ एवं विनिर्मुच्यं जाते संधाराज्ञा प्रपीयताम्

१४ कसंधा कथा लोके ककाचः कमणिर्महान् ब्रह्मरातो विचार्यो ते तदा देवान् जहा सह

पाशुतम् श्रीमद्भागवतीवाचा सराणामपि दुर्लभा १५ राज्ञो मोक्षतया बोध्यपुराधाताऽपि वि

साधनान्यजः १७ लघून्यन्यानि जातानि गौरवेण इदमहन् तदा कर्मावगणाः सर्वे विस्मयं पर

गवतं क्षितौ पठन् च्छुवणात्सद्यो वैकुण्ठफलदायकम् १९ समाह्वयणे नैव सर्वथा मुक्तिदायक

रैः २० यद्यपि ब्रह्मसंबधान् श्रुतमेतत्सरर्विणा समाह्वयणविधिः कुमारैस्तस्य भाषितः

वेप्रहसुक्तस्य नारदस्यास्थिरस्य च विधिश्च वेकृतः प्रीतिः संयोगः कुत्र तेऽसह २२ सूत

केपुंश्च कथानकम् शक्येन मम यत्प्रोक्तं नरहः शिष्यविचार्य च २३ एकदा तु विशालायां चत्वारो

ददृशुस्तत्र नारदम् २४ कुमार उवाच कथं ब्रह्मन् दीनमुखः कुतश्चितापरोभवान् त्व

इदानीं शून्यचित्तोऽसि गतचित्तो यथा जनः तदेवं मुक्तसंगस्य नोचितं बहुकारणम् २६ नारद उवा

चिंतमा मिति पुष्करं च प्रयागं च काशीं गोदावरीं तथा २७ हरिश्चंद्रं कुरुक्षेत्रं श्रीरंगं सतु बधनम् एवमा

पश्यं कुत्रचिच्छर्ममनः संतोषकारकम् कलिना धर्ममित्रेण धरेयवाधिनाधुना २९ सत्यनास्ति तपः शौ

सूत उवाच श्रीतिः शौनक चित्ते ते यतो वच्चि वि

नाशनम् ८ भक्त्योद्यवद्भनयच्च कृष्णसंतोषहेतुकम् तदहतेऽभिधास्यामि सावधानतया

शहेतवे श्रीमद्भागवतं शास्त्रं कलौ कीरेण भाषितम् १० एतस्मादपरं किंचिन्मनः शुद्धौ न वि

मेत् ११ परीक्षिते कथां वक्तुं सभायां संस्थिते शके संधाकुंभं गृहीत्वा देवास्तत्र समागमन् १२

कथासंधाप्रयच्छस्व गृहीत्वा त्वैव संधामिमाम् १३ एवं विनिर्मुच्यं जाते संधाराज्ञा प्रपीयताम्

१४ कसंधा कथा लोके ककाचः कमणिर्महान् ब्रह्मरातो विचार्यो ते तदा देवान् जहा सह

पाशुतम् श्रीमद्भागवतीवाचा सराणामपि दुर्लभा १५ राज्ञो मोक्षतया बोध्यपुराधाताऽपि वि

साधनान्यजः १७ लघून्यन्यानि जातानि गौरवेण इदमहन् तदा कर्मावगणाः सर्वे विस्मयं पर

गवतं क्षितौ पठन् च्छुवणात्सद्यो वैकुण्ठफलदायकम् १९ समाह्वयणे नैव सर्वथा मुक्तिदायक

रैः २० यद्यपि ब्रह्मसंबधान् श्रुतमेतत्सरर्विणा समाह्वयणविधिः कुमारैस्तस्य भाषितः

वेप्रहसुक्तस्य नारदस्यास्थिरस्य च विधिश्च वेकृतः प्रीतिः संयोगः कुत्र तेऽसह २२ सूत

केपुंश्च कथानकम् शक्येन मम यत्प्रोक्तं नरहः शिष्यविचार्य च २३ एकदा तु विशालायां चत्वारो

ददृशुस्तत्र नारदम् २४ कुमार उवाच कथं ब्रह्मन् दीनमुखः कुतश्चितापरोभवान् त्व

इदानीं शून्यचित्तोऽसि गतचित्तो यथा जनः तदेवं मुक्तसंगस्य नोचितं बहुकारणम् २६ नारद उवा

चिंतमा मिति पुष्करं च प्रयागं च काशीं गोदावरीं तथा २७ हरिश्चंद्रं कुरुक्षेत्रं श्रीरंगं सतु बधनम् एवमा

पश्यं कुत्रचिच्छर्ममनः संतोषकारकम् कलिना धर्ममित्रेण धरेयवाधिनाधुना २९ सत्यनास्ति तपः शौ

१

चंदयादानेन ५८ मर्तिशरणोजीवावराकाकुरमाधिमुवि ५९ मर्दाः समंदमतयो मंदभाग्यात्पदुताः पारखंडनिरताः संतो विरक्ताः सपरि
 महाः ३१ तरुणीयधृतागेशालकोबुद्धिदायकः कन्यायाविक्रयो लोभाहंपतीनांचकल्कनम् ३२ आश्रमायवनैरुद्धास्तीर्थानिसरित
 स्तथा देवतायतनान्यत्रदुष्टैर्नशानिभूरिशः ३३ नयोगीनैवसिद्धोवानज्ञानीसत्क्रियो नरः कलिदावानलेनाद्यासाधनंभस्मतांगतम् ३४
 अट्टशूलाजनपदाः शिवशूलाहिजातयः कामिन्यः केशशूलिन्यः संभवंतिकलाविह ३५ एवंपश्यन्कलेर्दोषान्पर्यटन्नवनीमहम् चामु
 नंतरेबापन्नोयत्रलीलाहरेरघुत् ३६ तत्राश्रयमयादृष्टश्रूयतांतन्मुनीश्वराः एकानुतरुणीतत्रनिषण्णाखिन्नमोजसा ३७ दौर्द्वदौपति
 तोपाशैर्निःश्वसतावचेतनौ शुश्रूषतोप्रबोधतीरुदतीचतयोः पुरः ३८ दशादिक्कनिरीक्षंतीप्रक्षितारंनिजंपुः वीज्यमानाशतरुणीभिर्वो
 ध्यमानासुहृद्भुः ३९ हस्वादुरादतः सौऽहंकोतुकेनतदतिकम् मादृष्ट्याचोत्थिताबालाविह्वलाचप्रवीह्वः ४० गालोवाच भो
 प्रोसाधोसृणोतिष्ठमच्चितामपिनाशय दर्शनंतवलोकस्यसर्वथाऽघहरपरम् ४१ बहुधातववाक्येनदुःस्वशातिर्भविष्यति यदाभाग्यंभवे
 हरिप्रवतोदर्शनतदा ४२ नारदउवाच काऽसित्वकाविमौचेमानार्यः काऽपद्यलोचनाः वददेविसविस्तरस्वस्यदुःखस्यकारणम्
 ४३ बालोवाच अहमक्तिरितिख्याताइमौमेतनयौमती ज्ञानवैराग्यनामानौकालयोगेनजजरो ४४ गंगाद्याः सारितश्चेमामत्सेवार्थं
 समागताः तथापिनचमेयेयः सेवितायाः सररूप ४५ इदानींशृणुमद्वात्तांसंचितस्वंतपोधन वात्तामेवित्ताप्यस्तिताश्रुत्यास्रस्वमावह
 ४६ उत्पन्नाद्रविडेसाऽहंरुद्रिकर्नादकेगता कंचित्कचिन्महाराष्ट्रेगुजरेजीर्णतांगता ४७ तत्रधोरकलेयैगात्पारखंडैः खंडितांगका
 दुर्वलाऽहंचिरजातापुत्राभ्यासहमदताम् ४८ चंदावनंपुनः प्राप्यनवीनेवररूपिणी जाताहंसुवतीसम्यक्प्रेषरूपातुसांप्रतम् ४९
 इमौनुशयितावन्नसूतोमेक्षिष्यतःश्रमात् इदंस्थानंपरित्यज्यविदेशगम्यतेमया ५० जरुत्वसमायातोतेनदुःखेनदुःखिता साऽहं
 तुतरुणीकस्मात्सूतोवृद्धाविमोक्तः ५१ त्रयाणांसहचारित्वाद्रपरीत्यकुतः स्थितम् अततेजरुमातामरूपेतिनयाविति ५२ अतः
 शोचामिचात्मानविस्मयाविष्टमानसा वदयोगनिधेधीमान्कारणचात्रकिंभवेत् ५३ नारदउवाच तानेनात्मानिपश्यामिसर्व
 मेतत्तवानये नविषादस्त्वयाकार्योहरिः शतंकरिष्यति ५४ सूतउवाच क्षणमात्रेणतज्ज्ञात्वावाक्यमूचेमुनीश्वरः नार
 दउवाच शृणुधावहिताबालेयौगोऽयंदारुणः कलिः ५५ तेनैलुप्तः सदाचारोयोगमार्गस्तपोसिच जनोअघास्ररायंतेशाठ्य
 दुष्कमेकारिणः ५६ इहसतोविषादंतिप्रहृष्यतिह्यसाधवः धत्तेधैर्यंतुयोधीमान्सधीरः पंडितोऽथवा ५७ अस्पृश्यान्वलोक्ययंशो
 पभारकरीधरा वर्षेवर्षेकमाज्जातामंगलनापिदृश्यते ५८ नत्वामपिसूतैः साकंकोऽपिपश्यातिसांप्रतम् उपेक्षितानुरागांधैर्ज
 पंचविंशच्छ्लोकलापनश्लोकः अहमन्नशिवोवेदः शूलोविक्रयउच्यते केशोभगमितिप्रोक्तमृषिभिस्तत्तदंशभिः

सा. म.
२

पलयाकृतम् ८ मुक्तिज्ञानविरक्तिचसहकृत्वागतामुवि १५ देहापरस्यांतं महानंदेन संस्थिता ९ कलौ मुक्तिः क्षयं प्राप्तापाखंडाम
 यपीडिता त्वदा जयागताशीघ्रवैकुण्ठपुनरेवसा १० स्मृता त्वया पिचात्रैव मुक्तिरायाति याति च पुत्रीकृत्य त्वये मौच पार्श्वे स्वस्यै वरक्षि
 तौ ११ उपेक्षातः कलौ मंदो हृदो जातो सुतौ तव तथा पिचिंतां मुंचत्वमुपायं चिंतयाम्यहम् १२ कलिना सदृशः कोऽपि युगो नास्ति वरा
 नने तस्मिन् त्वास्थापयिष्यामि गेहे गेहे जने जने १३ अन्यधर्मान्तिरस्कृत्य पुरस्कृत्य महोत्सवान् तदानाहं हरेर्दासो लोके त्वानं प्रव
 र्त्तये १४ तदन्विताश्च ये जीवा भविष्यति कलाविहू पापिनोऽपि गमिष्यति निर्भयाः कृष्णमदिरम् १५ येषां चित्तवसेद्वक्तिः सर्वदा
 प्रेमरूपिणी नते पश्यति कीनाशं स्वप्रेममलमूर्तये १६ नृपे तो न पिशाचो वाराक्षसो वाऽसुरोऽपि वा भक्तियुक्तमनस्कानां स्पर्शनेन
 प्रभुर्भवेत् १७ नतपोभिर्न वेदैश्च न ज्ञानेनापि कर्मणा हरिर्हि साध्यते भक्त्या प्रमाणं तत्र गोपिकाः १८ नृणां जन्ममहस्त्रेण भक्तौ प्रीति
 र्हि जायते कलौ भक्तिः कलौ भक्तिर्भक्त्या कृष्णः पुरः स्थितः १९ भक्तिद्रोहकरा ये च ते सो दंति जगन्त्रये दुर्वासा दः स्वमापन्नो पुरा भक्तवि
 निदकः २० अलं व्रतैरलं तीर्थैरलं योगैरलं मसैः अलं ज्ञानकथाऽलं पैर्भक्तिरेकैव मुक्तिदा २१ सूत उवाच इति नारद निणीति
 स्वमाहात्म्यं निशम्य सा सर्वांगपुष्टिसंयुक्ता नारदं वाक्यमब्रवीत् २२ श्रीभक्तिरुवाच अहो नारद धन्याऽसि प्रीतिस्ते मयि नि
 श्रुत्वा न कदाचिद्दिमुच्चापि चित्ते स्थास्यामि सर्वदा २३ कृपालुना त्वया साधो मद्वाधाध्वंसिता क्षणात् पुत्रयोश्च तनानास्ति ततो बोधय
 बोधय २४ सूत उवाच तस्यावचः समाकर्ण्य कारुण्यं नारदो गतः तयोर्बोधनमारे भेकराग्रेण विमर्दय २५ सुखं संयोज्य कर्णा
 तेशब्दमुच्चैः समुच्चरन् ज्ञानप्रबुद्धतां शीघ्रं वैराग्यप्रबुद्धताम् २६ वेदवेदांतयोर्षेऽश्वीना पाठैर्मुहुर्मुहुः बोध्यमानो तदा तेन कथं
 चिज्जोत्थितो बलात् २७ नेत्रैरनबलोकितो जृम्भितो सालसावुभौ बकवत्पतितो प्रायः शुष्ककाष्ठसमागको २८ कृत्स्नामौ तौ निरीक्ष्यैव
 पुनः स्वापपरायणौ कृषिश्चितापरो जातः किं विधेयं मयेति च २९ अहो निद्रा कथयति वृद्धत्वं च महत्तरम चिंतयन्ति तिगोविंदस्मारया
 मास भार्गव ३० ओमवाणी तदेवा मन्त्राक्षरैरिव दत्तामिति उद्यमः सफलस्ते तु भविष्यति न संशयः ३१ तदर्थं तु सत्कर्मसूर्ये त्वं स
 माचर तत्ते कर्माभिधास्यति साधवः साधुभूषणाः ३२ सत्कर्मणि कृते तस्मिन् स निद्रा वृद्धताऽनयोः गमिष्यति क्षणाद्वक्तिः सर्वतः प्रस
 विष्यति ३३ इत्याकाशवचः स्पष्टं तत्सर्वं रपि विश्रुतम् नारदो विस्मयं लेभे नंदं ज्ञानमिति ब्रुवन् ३४ नारद उवाच अनयाऽ
 काशवाण्याऽपि गोप्यत्वेन निरूपितम् किं वा तत्साधनकार्यं येन कार्यं भवेत्तयोः ३५ कृष्णविष्यति संस्ते कथं दास्यति साधनम् मयाऽ
 त्रकिंप्रकर्तव्यं यदुक्तं व्यामभाषया ३६ सूत उवाच तत्र तावपि संस्थाप्य निर्गतो नारदो मुनि तीर्थं तीर्थं विनिष्क्रम्य पृच्छन्मा
 र्गमुनीश्वरान् ३७ वृत्तांतः श्रूयते सर्वैः किंचिन्निश्चित्य नोच्यते असाध्यं केचन प्रोचुर्दुर्ज्ञेयमिवापरे ३८ सूकीभूतास्तथाऽन्ये

3

था ७० इदं भागवतं मपुराणं ब्रह्मसंमितम् भक्तिज्ञानां स्थापनाय प्रकाशितम् ७१ वेदां तवेदसूक्ताते गीताया अपि कर्त्तरि
 परितापवतिव्यासे मुत्तुल्यज्ञानसागरे ७२ तदा लयापुरा प्रोक्तं चतुःश्लोकसमन्वितम् तदीयश्रवणात्सद्यो निर्वाधोत्पादरायणः ७३ त
 यते विस्मयः केन यतः पथकरो भवान् श्रीमद्भागवत आवेशो कदुःखविनाशनम् ७४ नारद उवाच यद्दर्शनं च विनिहत्य शुभा
 निसद्यः श्रेयस्तनोति भवदुःखदवादिता नाम निःशेषशेषमुखगीतकथैकपानाः प्रेमप्रकाशकृत्येशरणगतोऽस्मि ७५ भाग्योदयेन बहु
 जन्मसमाजितेन सत्संगमे चलभते पुरुषो यदा वै अज्ञानहेतुकृतमोहमदाधकारनाशविधायहितदोदयते विवेकः इति श्रीपद्म
 पुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये कुमारनारदसंवादानामद्वितीयोऽध्यायः २ नारद उवाच शोणिकरिव्यामिश्रक
 शास्त्रकथोज्ज्वलम् भक्तिज्ञानविरागाणां स्थापनाय प्रयत्नतः १ यत्र कायो महायज्ञः स्थलतद्वाच्यतामिह महिमाशक्तशास्त्रस्य वक्त
 व्यो वेदपारगैः २ कियद्भिर्दिवसैश्चाव्या श्रीमद्भागवती कथा कोविधिस्तत्र कर्तव्या ममेतद्ब्रूतामिह ३ कुमार उवाच शृणु ना
 रद वक्ष्यामो विनम्राय विवेकिने गंगाद्वारसमीपे तु तदमानंदनामकम् ४ नानाकृषिगणैर्जुषं देवसिद्धिनिषेवितम् नानातरुलताकी
 र्णनवकोमलवालुकम् ५ रम्यमेकांतदेशस्थं ह्येव पद्मसुशोभितम् यत्समीपस्थजीवानां वैरे चेतसि न स्थितम् ६ ज्ञानयज्ञस्त्वया त
 त्र कर्तव्योऽद्य प्रयत्नतः अपूर्वारसरूपा च कथा तत्र भविष्यति ७ पुरस्थनिबलचैव जराजीर्णकलेवरम् ततद्द्वयं च पुरस्कृत्य भक्तिस्तत्र
 गमिष्यति ८ यत्र भागवती वाता तत्र भक्त्यादिकं व्रजेत् कथाशब्दसमाकर्णयन् तत्रिकं तरूणा यते ९ नारद उवाच एवमु
 क्त्वा कुमारस्तं नारदेन समततः गंगावतंसमाजग्मुः कथापानाय सत्त्वराः १० यदा यातास्तदन्ते तु तदा कोलाहलोऽप्यभूत् श्लोकैर्दे
 वलोकैश्च ब्रह्मलोकैर्तथैव च ११ श्रीभागवतपीयूषपानाय रसलंपटाः धावंतोऽप्याययुः सर्वप्रथमे ये च वैष्णवाः १२ ऋगुर्वसिष्ठश्च यवन
 श्रगौतमो मेधातिथिर्देवलदेवरातौ रामस्तथा गोधिसुतश्च शाकलो मृकंद पुत्रोऽत्रिजपिप्पलादाः १३ योगेश्वरा व्यासपराशरौ च ला
 याशक्तो जाजहृज ह्नुमुस्याः सर्वेऽप्यमी सुनिगणाः सहस्रत्रिंशद्व्याः स्वस्त्राभिराययुरतिप्रणयेन युक्ता देवा तानि च वेदाश्च म
 वास्तवाः समूचे यः दशसप्तपुराणानि षट्शास्त्राणि तथा ययुः १५ गंगाद्याः सरितस्तत्र पुष्करादिसरासच क्षेत्राणि च दिशः स
 र्वदंडकादिनवानि च १६ नगादयो ययुस्तत्र देवगंधर्वकिन्नराः गुरुत्वात्तत्र नायातान् ऋगुः संबोध्य चानयत् १७ दीक्षितानां नारदेना
 यदुत्तमासनमुत्तमम् कुमारवदिताः सर्वे निषेदुः कृष्णातत्पराः १८ वैष्णवाश्च विरक्ताश्च न्यासिनोऽथ ह्यचारिणः मुख्यभागे स्थि
 तास्तत्र तदये नारदः स्थितः १९ एकभागे कृषिगणास्तदन्यत्र दिवौकसः वेदोपनिषदोऽन्यत्र तीर्थान्यत्र स्त्रियोऽन्यतः २० जयशब्दो
 नमः शब्दः शंखशब्दस्तथैव च तूर्णलाजाप्रसूनानां निक्षेपः सूमहान् भूत् २१ विमानानि समारुह्य कियंतो देवनायकाः कल्पवृक्ष

प्रसूनानां सर्वस्तित्रसमाकिरन् २२ सूत उवाच एवं ते चैकचित्तेषु श्रीमद्भागवतस्य च ग्राह्यस्य चिरेस्वप्नारदाय महात्म
 ने २३ कुमार उवाच अयं ते संप्रवक्ष्यामि महिमाशु कशास्त्रजः यस्य श्रवणमात्रेण मुक्तिः करतले स्थिता २४ सदा सेव्या
 सदा सेव्या श्रीमद्भागवती कथा यस्याः श्रवणमात्रेण हरिश्चित्तं समाश्रयेत् २५ ग्रंथोऽष्टादशसहस्रोद्वादशस्कंधसंमितः परीक्षि
 त्छुक्तसंवादः शृणु भागवतं च तत् २६ तावत्संसारचक्रेऽस्मिन् फलमतेजानतः पुमान् यावत्कणगतानास्ति शुकशास्त्रकथाक्षणम्
 २७ किंश्रुते बह्विभिः शास्त्रैः पुराणैश्च फलमावहेः एकभागवतशास्त्रमुक्तिदानेन गर्जति २८ कथाभागवतस्यापि नित्यं भवति यद्देहे
 तद्देहतीर्थरूपैर्हिवसतापापनाशनम् २९ अश्वमेधसहस्राणि वा जपेयशतानि च शुकशास्त्रकथायाश्च कलानां हर्तिषोऽशी
 म् ३० तावत्पापानि देहेऽस्मिन् निवसन्ति तपोधनाः यावन्न श्रूयते सम्यक् श्रीमद्भागवतं नरैः ३१ नगंगा नगया काशी पुष्करन प्रयाग
 कम् शुकशास्त्रकथायाश्च फलेन समतानुयेत् ३२ श्लोकांश्च श्लोकपादवानित्यं भागवतोद्भवम् पठस्व स्वमुखेनैव यदीच्छसि परा
 गतिम् ३३ वेदादिर्वेदमाता च पौरुषं सूक्तमेव च त्रयी भागवतं चैव द्वादशाक्षर एव च ३४ द्वादशात्मा प्रयागश्च कालः संवत्सरात्मा
 कः ब्राह्मणाश्चानि होत्र च सरभिर्द्वादशी तथा ३५ तुलसी च वसन्तश्च पुरुषोत्तम एव च एतेषां तत्त्वतः प्राज्ञेन पृथग्भाव इष्यते
 ३६ यश्च भागवतशास्त्रं वाचयेदर्थतोऽनिशम् जन्मकोटि कृतपापं नश्यते नान्न संशयः ३७ श्लोकांश्च श्लोकपादवानि पठेद्भागवतं च
 यः नित्यं पुण्यमवाप्नोति राजसूयाश्च मेधयोः ३८ उक्तभागवतं नित्यं कृतं च हरिचित्तनम् तुलसीपौषणैश्चैव धनूनां सेवनं समम् ३९
 अतकाले तु येनैव श्रूयते शुकशास्त्रं वाक् प्रीत्या तस्यैव वैकुण्ठगोविंदोऽपि प्रयच्छति ४० हेमसिंहयुतं चैतद्देष्टव्यं वायददाति च कृष्णो
 न सहसा युज्यं स पुमान् लभते ध्रुवम् ४१ आजन्म मात्रमपि येन शठेन किंचिच्चित्तविधाय शुकशास्त्रकथानपीता चाडालवच्चस्वरव
 द्धततेन नीतिमिथ्यास्वजन्मजननीजनिदुःखभाजा ४२ जीवच्छ्रुत्वा निगदितः स तु पापकर्मो येन श्रुतशुककथावचनन किंचित् धि
 क्तं नरपशुसमं भुवि भाररूपमेव वदन्ति दिवि देवसरोजमुख्याः ४३ दुर्लभैव कथालोके श्रीमद्भागवतोद्भवा कोटिजन्मसमुत्थेन पुण्येनैव
 तुल्यते ४४ तेन योगनिधेर्धाम्नुश्रोतव्यासाप्रयत्नतः दिनानां नित्यमोनास्ति सर्वदा श्रवणं मतम् ४५ सत्येन ब्रह्मचर्येण सर्व
 दाश्रवणं मतम् अशक्यत्वात् कलौ बोध्यो विशेषोऽत्र शुकजया ४६ मनोवृत्तिर्जयश्चैव नियमाचरणं तथा दीक्षा कर्तुमशक्यत्वा
 त्समाह श्रवणं मतम् ४७ श्रद्धातः श्रवणेनित्यं भावेतावत्स्थित्यत्फलम् तत्फलं शुकदेवेन समाह श्रवणे कृतम् ४८ मनसश्चाज
 याद्रोगास्तु सा चैवायुषः क्षयात् कलेदोषबहुत्वाच्च समाह श्रवणं मतम् ४९ यत्फलं नास्ति तपसानयोगेन समाधिना अनायासेन त
 त्सर्वं समाह श्रवणे लभेत् ५० यज्ञाद्गर्जति समाह समाहो गर्जति वृत्तात् तपसो गर्जति प्रोचैस्तीर्थानित्यं हि गर्जति ५१ योगा

इर्नतिसताहोऽध्यानाज्ज्ञानाच्चगर्जति किं ब्रूमो गर्जनंतस्यरेरे गर्जतिगर्जति ५२ शौनक उवाच साश्चर्यमेतत्कथितं कथानकं
 ज्ञानादिधर्मानुविगणस्य सांप्रतम् निःश्रेयसभागवतपुराणं जातं कुतो योगविदादिसूचकम् ५३ सूत उवाच यदा कृष्णो ध
 रीत्यत्का स्वपदं गतुमुद्यतः एकादशं परिश्रुत्या शुद्धो वास्य मब्रवीत् ५४ उद्धव उवाच त्वं तु यास्यसि गोविंद भक्त कायं वि
 धाय च मच्चित्तं न हती चिंता ता श्रुत्वा सखमावह ५५ आगतोऽयं कलिघोरो भविष्यति पुनः खलाः तत्संगे नैव संतोऽपि गमिष्यन्त्यु
 प्रतां यदा ५६ तदा भारवतो मृगमृगोरूपेयं कमाश्रयेत् अन्योनः दृश्यते चाता त्वत्तः कमललोचन ५७ अतः सत्सदया कला भक्त
 वत्सलमाश्रय भक्तार्थसंगुणो जातो निराकारोऽपि चिन्मयः ५८ त्वद्विद्योगेन ते भक्ताः कथं स्थास्यंति भूतले निर्गुणोपासने कष्टमतः किं
 निदिचारय ५९ इत्युद्धव उवाच श्रुत्वा प्रभासे चिंतयद् हरिः भक्तावलंबनार्थं किं विधेयं मयेति च ६० स्वकीयं यद्भवेत्तेजस्तच्च भागव
 तेऽदधात् तिरोधाय प्रविष्टोऽयं श्रीमद्भागवतार्णवम् ६१ तेनेयं वाङ्मयी मूर्तिः प्रत्यक्षा वर्तते हरेः सेवनाच्छ्रवणात्पादात्तददर्शना
 त्पापनाशिनी ६२ सप्ताहश्रवणेन तेन सर्वेभ्योऽप्यधिकं कृतम् साधनानि तिरस्कृत्य कलौ धर्मो यमीरितः ६३ दुःखदारिद्र्यदोषाग्नय
 पापप्रक्षालनाय च कामक्रोधजयार्थं हि कलौ धर्मोऽयमीरितः ६४ अन्यथा वैष्णवी माया देवैरपि स दुस्त्यजा कथं त्याज्या भवेत्तु
 मिः सप्ताहोऽतः प्रकीर्तितः ६५ सूत उवाच एवं न गाहश्रवणो रूधर्मप्रकाश्यामाने कृषिभिः सप्ताहः आश्चर्यमेकं सम
 भूतदानात्तदुच्यते संश्रुणु शौनक त्वम् ६६ भक्तिः सत्तोतौ तत्तुणौ गृहीत्वा प्रेमैकं रूपं सहसाऽविगसीत ६७ कृष्णो गोविंद हरं पुरा
 नाथेति नामानि मुहुर्वदती ६८ तां चागतो भागवतार्थं मृषां स चारुवेषां ददृशुः सदस्याः कथं प्रविष्टा कथं नागतेयं मध्यमुनीनामिति
 तर्कयतः ६९ ऊचुः कुमारा वचनं तदानीं कथार्यतो निःपतिता धुनेयम् एव गिरः सा ससूतानि शस्य सनत्कुमारं निजगादनम्रा ६९
 भक्तिरुवाच भवद्भिरद्यैव कृतास्मि पुष्टा कलिपनशाऽपि कथारसेन का हतुतिष्ठाम्यधुना भुवे तु जा ह्या इदं तां गिरमूचि
 रते ७० भक्तेषु गोविंदं स्वरूपधर्मा प्रेमैकं कर्त्री भवरो गह्वरी सा त्वं च तिरस्वस्रधैर्यं संश्रया निरंतरं वैष्णवं मानसानि ७१ ततोऽपि
 दोषाः कलिजा इमे त्वा द्रष्टुं न शक्ताः प्रभवाऽपि लोके एव तदाज्ञाऽवसरेऽपि भक्तिस्तदानिषण्णा हरिदासचिंतो ७२ सकलभुवनम
 ध्ये निधनास्तेऽपि धन्यानि वसति तद्दियेषां श्रीहरं भक्तिरेका हरिरपि निजलोकं सर्वथा तो विहाय प्रविशति तद्दिवेषां भक्तिः सूत्रोपनद्धः
 ७३ ब्रूमोऽद्य ते किमधिकं महिमानमेवं ब्रह्मात्मकस्य भुवि भागवताभिधस्य यत्संश्रयान्निगदिते लभते स वक्ता श्रोताऽपि कृष्णसमता
 मलमन्यधर्मैः ७४ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये भक्तिकण्ठनिवर्तनो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ सूत उवाच
 अथ वैष्णवचित्तेषु दृष्ट्वा भक्तिमलौकिकीम् निजलोकपरित्यज्य भगवान्भक्तवत्सलः १ वनमालीघनः श्यामः पीतवस्त्रां मनोहरः कांची

कलापरचिरोलसन्धुकुटुंडलः २ त्रिभंगललितश्चारुनौ तुमेन विराजितः कोटिमन्मथलावण्योद्धारचदनचर्चितः ३ परमानन्दचिन्मूर्तिर्म
 धुरोसुरलीधरः आविवेशस्वभक्तानां हृदयान्यमलानिच ४ वेकुठवासिनोयेचवेष्णावाउद्धवादयः तल्लथाश्रवणायेतेगुह्यरूपेण संस्थिताः
 ५ तदाजयजयाश्वोरसपुष्टिलौकिकी चूर्णप्रसूनरुद्रिश्चमुहः शंखरवोऽप्यभूत् ६ तत्सभासंस्थितानांच देहगेहात्मविस्मृतिः दृष्ट्वा
 चतन्मयावस्थानारदोवाक्यमब्रवीत् ७ अलौकिकोऽयमहिमा मुनीश्वराः सप्ताहजन्योऽद्य विलोकितो मया भूदाः शठायेषु पक्षिणोः
 त्रसर्वेऽपि निःपापतमाभवन्ति ८ अतो नृलोके ननु नास्ति किंचित्तस्य शोभाय कलौ पवित्रम् अधौघविध्यं सकरेतथैव कथा समानभुवि
 नास्ति चान्यत् ९ केकेविशुद्धातिवदंतु मत्सप्ताहयजेन कयामयेन रुपालुभिर्लोकहितं विचार्य प्रकाशितः कोऽपि नवीनमार्गः १० कुसारा
 ऊचुः ये मानवाः पापकृतस्तसर्वदा सदा दुराचाररता विमार्गगाः क्रोधाग्निदग्धाः कुटिलाश्च कामिनः सप्ताहयजेन कलौ पुनर्निते ११ सत्येन
 हीनाः पितृमातृदूषकास्तृणाकुलाश्च मधर्मवर्जिताः यदाभिकामत्सरिणोऽपि हिंसाकाः सप्ताहयजेन कलौ पुनर्निते १२ पंचोग्रपापाच्छु
 ल्बधकारिणः क्रूराः पिशाचा इव निर्दयाश्च ये ब्रह्मसुपुष्टाश्च भिचारकारिणः सप्ताहयजेन कलौ पुनर्निते १३ कायेन वाचा मनसा पिपातकं
 नित्यं प्रकुर्वन्ति शठाहरेन ये परस्वपुष्टामलिना दुराशयाः सप्ताहयजेन कलौ पुनर्निते १४ अत्र ते कीर्तयिष्याम इति हासपुरातनम् य
 स्य श्रवणमात्रेण पापहानिः प्रजायते १५ तुंगमद्गतरे पूर्वमभूत् पत्तनमुत्तमम् यत्र वर्णाः स्वधर्मेण सत्यसत्कर्मतत्पराः १६
 आत्मदेवः पुरेतस्मिन् सर्ववेदविशारदः श्रोतस्मात्तैषु निष्णातो द्वितीय इव भास्करः १७ भिक्षुको विचित्रवान् लोके तत्प्रियाधुधुली
 स्मृता स्ववाक्यस्थापिकानित्यं संदरीस कुलोद्भवा १८ लोकवात्तारताक्रुराश्रयशो बहुजल्पिका श्वसचगृहकृत्येषु कृपणा
 कलहप्रिया १९ एवं निवसतोऽप्रेम्णादपत्योरममाणयोः अर्थोः कामास्तयोरसन्तः सूर्याय गृहादिकम् २० पश्चाद्दमाः समार
 ध्यास्ताभ्यां संतानहेतवे गोमूहिरण्यवासांसि दीनेभ्यो यच्छतः सदा २१ धनार्द्धधर्ममात्रेण ताभ्यां नीतं तथाऽपि च न पुत्रो ना
 पि वा पुत्री ततश्चित्तानुरोभृशम् २२ एकदा स द्विजो दुःखाद्गृहं त्यक्त्वा वनगतः मध्याह्ने तृषितो जातस्तडागसमुपेयिवान् २३
 पीत्वा जलनिषण्णस्तप्रजादुःखेन कर्षितः मुहूर्तादपि तत्रैव सन्यासी कश्चिदागतः २४ दृष्ट्वा पीतजलतंतुविप्रो यातस्तदंतिक
 म् नत्वा च पदयोस्तस्य निःश्वसन् संस्थितः पुरः २५ यतिरुवाच कथरो दिवि विप्रत्वकाते चिता बलीयसी वृद्धत्वं स
 त्वं मुत्तं स्वस्य दुःखस्य कारणम् २६ ब्राह्मण उवाच किं ब्रवीमि त्वेदुःखं पूर्वपापेन संचितम् मदीयाः पूर्वजास्तो
 यक गोष्ठा मुपभुजते २७ महत्तनैव गृहं ति प्रीत्या देवा द्विजातयः प्रजादुःखेन शून्याः ह्येषां स्त्यक्तुमिहागतः २८ धिगुज्जी
 वितप्रजाहीन धिगृहं च प्रजाविना धिग्धनचानपत्यस्य धिक्कुलसततिविना २९ पाल्यते यामयाधेनुः सावंध्या सर्वथा भवेत्

यामयारोपितो वृक्षः सोऽपि बंध्यत्वमाश्रयेत् ३० यत्फलं बद्धहायातं शीघ्रं तच्च विशुष्यति निर्भायस्यानपत्यस्य किमतोजी-
 वितेन मे ३१ इत्युक्त्वा सूरुरो दो चैस्तत्पाश्वरुः स्वपीडितः तदा तस्य यतश्चित्ते करुणमूदरीयसी ३२ तद्बालाक्षरमालाचवा-
 चया मासयोगवान् सर्वज्ञात्वायतिः पश्चाद्विप्रमूचे सविस्तरम् ३३ यतिरुवाच मुंचाज्ञानं प्रजा रूपं बलिष्ठा कर्मणी-
 रतिः विवेकं तु समासाद्य त्यज संसारवासनाम् ३४ शृणु विप्रमयातः द्यप्रारब्धं तु विलोकितम् सप्तजन्मावधितव पुत्रो नैव च नै-
 व च ३५ संततैः सगरोदुःखमवापांगः पुरा तथा रेमुंचाद्यकुटुंबाशासत्यासे सवथा सरवम् ३६ ब्राह्मण उवाच विवेके-
 न भवेत् किं मे पुत्रदोहिवलादपि नो चेत्त्यजाम्यहं प्राणांस्त्वदग्रे शोकमूर्च्छितः ३७ पुत्रादिसखहीनोऽयं सत्यासः शुष्क एव हि
 गृहस्थः सरमालोके पुत्रपौत्रसमन्वितः ३८ इति विप्राग्रहं हृत्वा प्रव्रवीत्सतपोधनः चित्रकेतुर्गतः कष्टविधिलेखा विमार्जनात् ३९
 नयास्य सिसखं पुत्राद्यया देवहताद्यमः अतो हठेन युक्ताऽसित्थार्थिनां किं वदाम्यहम् ४० तस्याग्रहं समा लोक्य फलमेकं सदत्तवा-
 न् इदं भक्षय पत्न्या त्वततः पुत्रो भविष्यति ४१ सत्यं शौचं दयादानमेकभक्तं तु भोजनम् वर्षाविधिस्त्रिया कार्यं तेन पुत्रोऽतिनि-
 मलः ४२ एवमुक्त्वा ययौ योगी विप्रस्तु गृहमागतः पत्न्याः पाणो फलं दत्त्वा स्वयं यातस्तु कुत्रचित् ४३ तरुणी कुटिला तस्य सरल्य-
 ये चरुरोदह अहो चिंताममो तन्ना फलचाहन भक्षये ४४ फलभक्ष्येण गर्भः स्याद्गर्भेणोदरवृद्धिः स्वात्मभक्ष्येन तो शक्तिर्गृहका-
 यं कथं भवेत् ४५ देवा द्वादि व्रजे द्रुमे पलाये द्रुमिणी कथम् शकवन्निवसेद्गर्भस्तु कुक्षेः कथमुत्सृजे-
 त्तामभरणं भवेत् प्रसूतोदारुणदुःखं स कुमारिकयं सह ४६ मंदोयामयि सर्वस्वननं दासं हरेत्तदा शौचादि नियमो दुरा-
 राध्यः सदृश्यते ४७ लालने पालने दुःखं प्रसूतायाश्च वर्तते बंध्यावा विधवानारी सखि वनी चेति मे मतिः ४८ एवं कुतर्कयोगेन तत्-
 फलं नैव भक्षितम् पत्न्या पृष्टं फलमुक्तं मुक्तं चेति तय रितम् ४९ एकदा भगिनी तस्यास्तद्गृहं स्वच्छया गता तदग्रे कथितं सर्वं चिंतये-
 महती हि मे ५० दुर्बला तेन दुःखेन त्वा नुजे करवामिकिम् सा ब्रवीन्मम गर्भोऽस्ति तं दास्यामि प्रसूतिः ५१ तावत्कालं स गर्भे वगु-
 सातिष्ठ गृहे सखम् वित्तत्वं मत्तयं च स तं दास्यति बालकम् ५२ पाणमासिको मृतो बाल इति लोकेऽवदिष्यति तं बालं पोषयि-
 ष्यामि नित्यं मागत्य ते गृहे ५३ फलमप्यधेनै त्वं परीक्षार्थं तु सांप्रतम् तत्तदा चरितं सर्वं तथैव स्त्री स्वभावतः ५४ अथ कालेन सा-
 नारी प्रसूता बालकं तदा आनीय जनको बालं रहस्ये धुंधुली ददौ ५५ तया च कथितं भर्त्रे प्रसूतः सखमर्भकः लोकस्य सखमुत्प-
 न्नामात्स देव प्रजो दयात् ५६ ददौ दानं हि जातिभ्यां जातकर्मविधाय च गीतवादित्रयोषोऽभूत्तद्द्वारं मंडलं बहू ५७ भर्तुरग्रेऽब्र-
 वीद्वाक्यं स्तन्यं नास्ति कुचे मम अन्यस्तन्येन निर्दुग्धा कथं पुण्यामि बालकम् ५८ मत्स्वसायाः प्रसूताया मृतो बालस्तु वर्तते

तामाकार्यगृहेरक्षसातेर्मपोषयिष्यति ६० पतिनातत्कृतं सर्वपुत्ररक्षणहेतवे पुत्रस्य धुंधुकारीति नाममात्राप्रतिष्ठितम् ६१ वि
 मासे निर्गतं चायसाधेतुः स्रुवेः शकम् सर्वांगसुन्दरदिव्यनिर्मलकनकपद्मम् ६२ दृष्ट्वा प्रसन्नो विप्रस्त संस्कारान् स्वयमादधे
 मत्वाऽश्वयेजनाः सर्वे दिदृक्षार्थं समागताः ६३ माग्योदयोऽधुना जात आत्मदेवस्य पश्यत धन्वा बालः प्रसूतस्तु देवरूपीति
 कौतुकम् ६४ न ज्ञातं तद्द्रहस्यतु केनापि विधियोगतः गोकर्णं च स्तुतं दृष्ट्वा गोकर्णनामचाकरोत् ६५ कियत्कालेन तो जातो तरु
 णो तनयावुभौ गोकर्णः पंडितो ज्ञानी धुंधुकारी महारवलः ६६ स्नानशौचक्रियाहीनो दुर्मसी क्रोधरज्जुयुतः दुःपरिग्रहकर्त्ता च श
 वहस्तनभोजनः ६७ चोरः सर्वजनदुषी परवेशमप्रदीपकः लालनायामेकान्धत्वासद्यः कूपे निपातयत् ६८ हिंसकः शस्त्रधा
 री च दीनाधानां प्रपीडकः चांडालाभिरतो नित्यपाशहस्तश्च संगतः ६९ तेन वेश्याकुसंगेन पैत्र्यवित्तं तु नाशितम् एकदा पितरौ
 ताड्य पात्राणि स्वयमाहरत् ७० तत्पिता कृपणः प्रोचै धनहीनो रुरोद ह वध्यत्वं तु समीचीनकुपुभो दुःखदायकः ७१ कति
 ष्टाभिकृगच्छामिको मे दुःखं त्यपो हयेत प्राणास्त्यजामि दुःखेन हाकष्टममसंस्थितम् ७२ तदानीं तु समागत्य गोकर्णो ज्ञानसं
 युतः बोधयामास जनकं वैराग्यपरिदर्शयन् ७३ असारः खलु संसारो दुःखरूपी विमोहकः स्तुतः कस्य धनकस्य स्नेहवानुज्
 लते निशम ७४ न चैद्रस्य सखं किंचित् न सखं च क्वर्त्तितः सख्यमस्ति विरक्तस्य मुनेरेकांतजीविनः ७५ मुंचा ज्ञानं प्रजा रूप
 मोहतो नरकगतिः निपतिष्यति देहोऽयं सर्वत्यक्त्वा वनं व्रज ७६ तद्वाक्यं तु समाकर्ण्य गंतुकामः पिताऽब्रवीत् किं कर्त्तव्यं वने
 तात तत्त्वं वदस्व विस्तरम् ७७ अधकूपे स्नेहपाशे बद्धः पंगुरहशठः कर्मणा पतितो नूनं मामुद्धरदयानिधे ७८ गोकर्ण उवा
 च देहेऽस्थिमांसरुधिरेऽभिमतित्यज त्वं जायास्तदादिषु सदा ममंतां विमुच पश्यानि शजगदिदं क्षणमंगनिष्ठं वैराग्यरा
 गरसिको भव भक्तिनिष्ठः ७९ धर्मं भजस्व सततं त्यज लोकधर्मान् सेवस्व साधु पुरुषान् जहिकामतृष्णाम् अन्यस्य दोषगुणचिं
 तनमाश्रुमुक्त्वा सेवाकथारसमहो नितरां पिवन् ८० एवं स्तुतोक्तिवशतोऽपि गृहं विहाय यातो वनं स्थिरमतिर्गतिषष्टिवर्षैः
 युक्तो हररनुदिनं परिचर्य याऽसौ श्रीरूष्णमापनियतं दशमस्य पादात् ८१ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहा
 त्त्ये विप्रमोक्षो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ सूत उवाच पितर्युपरते तेन जननी ताडिता भृशम् क्वचित्तिष्ठते ब्रूहि हनिष्ये लुत्त
 यान चैत् १ इति तद्वाक्यं संत्रासाज्जनन्या पुत्रदुःखतः कूपे पातः कृतो रात्रौ तेन सानिधनं गता २ गोकर्णस्तीर्थयात्रार्थं निर्गतो
 योगसंस्थितः न दुःखं न सखं तस्य न वैरीनापि बांधवः ३ धुंधुकारी गृहेतिष्ठत् पंचपण्यवधूयतः अत्युग्रकर्मकर्त्ता च तत्पाषण
 विमूढधीः ४ एकदा कुलटास्तास्तभूषणान्स्मरन् विमूढः ५ यतस्ततश्च सत्कृत्य वित्त

वेष्टमपुनर्गतः ताभ्योयच्छत्सवस्त्राणिभूषणानिक्रियति च ६ बहुवित्तचयंदृष्ट्वारात्रौनार्योविचारयन् चौर्यं करोत्यसौ नित्यम
 तोराणागृहीष्यति ७ वित्तदत्त्वापुनश्चैनंमारयिष्यति निश्चितम् अतोर्थगुप्तयेगूढमस्माभिः किं न हन्यते ८ निहत्यैनं गृहीत्वा ९
 रथस्यासौ यत्र कुत्रचित् इति तानि श्रय कृत्वा सप्तसंबल्य राशिभिः ९ पाशकंठे निधाया स्यतन्मृत्युमुपचक्रमुः स्वरितेन समा
 रासोत्रितायुक्ताः स्तदाः भवन् १० तसांगारसमूहाश्चतन्मुखे हि विचिक्षिपुः अग्निज्वालातिदुःखेन व्याकुलो निधनगतः ११ तदेहं
 मुमुक्षुर्गते प्रायः साहसिकाः स्त्रियः न ज्ञातं तद्देहस्य तु केनापीदं तथैव च १२ लोकैः पृष्टा वदन्ति स्म दूरयातः प्रियो हि नः आगमिष्य
 तिवर्षः स्मिन् वित्तलोभविकर्षितः १३ स्त्रीणां नैव तु विश्वासो मृतानां कारयेद्बुधः विश्वासयस्थितो मूढः सदुःखैः परिभूयते १४ सुधा
 मयवचोयासो कामिनां रसवर्द्धनम् हृदयक्षरधाराभिप्रियः को नाम योषिताम् १५ संहृत्य वित्तं तायातोः कुलटा बहुभर्तृकाः धु
 धुकारी बभूवाय महान् प्रेतः कुकर्मतः १६ वात्यारूपधरो नित्यं धावन् दशदिशो तडम् शीतातपपरिक्षिप्तो निराहारः पिपासितः
 १७ नलमेशरणकुत्रहादेवतिमुहुर्वदन् कियत्कालेन गोकर्णो मृतलोकादबुध्यत १८ अनाथतविदित्वैव गयाश्चाहमचीकरत्
 यस्मिंस्तीर्थे तु सयाति तत्राह प्रवर्त्तयन् १९ एवं भ्रमन्स गोकर्णः स्वपुरसमुपेयिवाच रात्रौ गृहांगणे स्वपुत्रागतो लक्षितः परैः २०
 तत्र स संसविज्ञाय धुधुकारी स्वबाधवम् निशीथे दर्शयामास महारोद्रतरंगेषुः २१ सकृन्मेषः सकृद्दस्तीसकृच्च महिषोऽभूत्
 सकृदिदः सकृच्चाग्निः पुनश्च पुरुषोऽभवत् २२ वैपरीत्यमिदं दृष्ट्वा गोकर्णो धैर्यसंयुतः अयं दुर्गतिकः कोऽपि निश्चित्यार्थतमं
 ब्रवीत् २३ गोकर्ण उवाच कस्त्वमुग्रतरो रात्रौ कुतो यातो दशाभि माम् किं वा प्रेतः पिशाचो वा राक्षसोऽसीति शंसनः
 २४ सूत उवाच एवं पृष्टस्तदा ते नरुरोदोच्चैः पुनः पुनः अशक्तो वचनोच्चारं स ज्ञामात्रं चकार ह २५ ततोऽजलौ जलं कृत्वा
 गोकर्णस्तमुदीरयत् तत्संकाद्रुतपापोसो प्रवृत्तमुपचक्रमे २६ प्रेत उवाच अहं भ्राता त्वदीयोऽस्मि धुधुकारीति नामतः
 स्वकीयेनैव दोषेण ब्रह्मत्वं नाशितमया २७ कर्मणो नास्ति संख्या मे महाज्ञानेन वर्त्तिनः लोकानां हि सकृः सोऽहं स्त्रीभिर्दुःखेन सा
 रितः २८ अतः प्रेतत्वमापन्नो दुर्दशां च वहाम्यहम् वाताहारेण जीवामि देवाधीनफलोदयात् २९ अहो बधोरूपासिंधो भ्रातमी
 माशुभोचय गोकर्णो वचनं श्रुत्वा तस्मै वाक्यमथाब्रवीत् ३० गोकर्ण उवाच त्वदर्थं तु गयापिंडो मया दत्तो विधानतः तत्कथं नै
 व मुक्तोऽसि ममाश्रयमिदं महत् ३१ गयाश्चाह नान्मुक्तिश्चेद्दुपायो नापरस्तिह किं विधेयं मया प्रेततलं वदसविस्तरम् ३२ प्रेत उवा
 च गयाश्चाह शतेनापि मुक्तिर्मे न भविष्यति उपायमपरं किंचित् द्विचारयसांप्रतम् ३३ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य गोकर्णो विस्मयग
 तः शतश्चाह नैव मुक्तिश्चेदसाध्यमोचनं तव ३४ इदानीं तु निजस्थानमातिष्ठ प्रेतनिर्भयः त्वत्प्रतिसाधकं किंचिदाचरिष्ये विचार्य च

३५ धुंधुकारीनिजस्थानंतेनादिष्टस्तोगतः गोकर्णश्चित्तयामासतांरात्रिनतदध्यगात् ४५ प्रातस्त गगतं दृष्ट्वा लोकाः प्रीत्या
 समागताः तत्सर्वकथितं तेन यज्जातं च यथानिधि ३७ विद्वांसो योगनिष्ठाश्च ज्ञानिने ३८ तद्वादिनः तन्मुक्तिं नैव पश्यन्ति पश्यतः शा
 स्त्रसंवेद्यान् ३८ ततः सर्वैः सूर्यवाक्यं तन्मुक्तौ स्थापितं परम् गोकर्णः स्तम्भनं चक्रे सूर्यवैगस्य वैतदा ३९ तुभ्यं नमोजगत्साक्षिन्
 ब्रह्मिण्यमुक्तिहेतुकम् ४० तच्छ्रुत्वा दूरतः सूर्यः स्फुटमित्यभ्यभाषत श्रीमद्भागवतान्मुक्तिः सप्ताहं वाचनं कुरु ४१ इति सूर्यवचः
 सर्वैर्धर्मरूपतुविश्रुतम् सर्वं ब्रुवन् प्रयत्नेन कर्तव्यं सकरं त्विदम् ४२ गोकर्णो निश्चयं कृत्वा वाचनार्थं प्रवर्तितः तत्र सश्रवणायाय
 देशग्राभाज्जनाययुः ४३ पर्वध्वं दमदाश्च तेऽपि पापक्षयाय वै समाजस्तमहान् जातो देवविस्मयकारकः ४४ यदैवासनमास्था
 यगोकर्णो कथयत्कथाम् सप्रेतोऽपि तदायातः स्थानं पश्यन्ति तस्ततः ४५ सप्तग्रथियुतं तत्रापश्यत्कीचकमुच्छ्रितम् तन्मूल-
 ञ्छिद्रमाविश्य श्रवणार्थं स्थितो ह्यसौ ४६ वातरूपी स्थितिकर्तुमशक्तो वंशमाविशत् वंशावब्राह्मणं मुखं श्रोतारं परिकल्प्य
 सः ४७ प्रथमं स्कुधतः स्पष्टमारब्धान् धेनुजोऽकरोत् दिनांतरं रक्षितागाथा तदा चित्रं बभूव ह ४८ वंशोऽग्रं थिमेदोऽभूत् सशब्द
 पश्यतां सताम् द्वितीयं क्लृप्तयासायं द्वितीयं थिमेदनम् ४९ तृतीयं क्लृप्तयासायं तृतीयं थिमेदनम् एव सप्तदिनैर्वंशस
 सप्तग्रथिविभेदनम् ५० कृत्वा पि द्वादश स्कुधं श्रवणात्प्रेततां जहौ दिव्यरूपधरो जातो तुलसीदाममंडितः ५१ पीतवासा धन
 रयामो मुकुटोऽकुडलान्वितः ननामभ्यातर सद्योगोकर्णमिति चाब्रवीत् ५२ त्वयाऽहं मोचितो बंधो रूपया भूतकश्चलात् धन्या
 भागवती वाचो प्रेतपीडा विनाशिनी ५३ सप्ताहोऽपि तया धन्यः कृष्णलोकफलप्रदः कपंते सर्वपापानि सप्ताहश्रवणे स्थिते ५४
 अस्माकं प्रलयसद्यः कथा चैवं करिष्यति आर्द्रमुष्कलघुस्थूलवाङ्मनः कर्मभिः कृतम् ५५ श्रवणं विदुर्हेतुपापपावकः समि
 धो यथा अस्मिन् वैभारते वर्षे सूरिभिर्वेदसंसादि ५६ अकथोऽत्राविणापुंसो निष्फलं जन्म कीर्तितम् किमोहतो रक्षितेन सप्त
 ऐनबलीयसा ५७ अध्रुवेण शरीरेण शूकशास्त्रकथाविना अस्ति स्तंभं स्नायुबद्धमांसशोणितलेपितम् ५८ चर्मो वनं दुर्गधं
 पात्रमुत्र पुरीषयोः जराशोकविपाकांतरोगमंदिरमातुरम् ५९ दुःपूरदुर्धरं दुष्टसदोषं क्षणभंगुरम् कृमिविदूषणसंज्ञातं शरीरं
 मिति वर्णितम् ६० अस्थिरेण स्थिरं कर्म कुतोऽयसाधयेन्न हि यत्प्रातः संस्कृतं चान्त्सायं तच्च विनश्यति ६१ तदीयरससंपुष्टे
 काये कानामनित्यता सप्ताहश्रवणाल्लोके प्राप्यते निकटे हरिः ६२ अतो दोषनिवृत्त्यर्थमेतदेव हि साधनम् बुद्धदा इव तोयेषु मश
 का इव जंतुषु तायते मरणार्थेव कथाश्रवणं वज्रिताः ६३ जडस्य शुष्कवशास्य यत्र ग्रंथिविभेदनम् चित्रं किमु तदोचितं ग्रंथिभेदः क
 थाश्रवात् ६४ भिद्यते हृदयं ग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंशयाः सोयते चास्य कर्माणि सप्ताहश्रवणे कृते ६५ ससारकदमालेपप्रक्षालनपटी

यमि कथातीर्थेस्थितेचित्तेमुक्तिरेवबुधैः स्मृता ६६ एवंब्रुवतिवैतस्मिन्विमानमगमत्तदा वैकुण्ठवासिभिर्बुधैः प्रस्फुरद्दीप्तिमंडल
 म् सर्वेषांपश्यतांभेजेविमानधुधुलीकृतः विमानेवैष्णवान्वीक्ष्यगोकर्णोवाक्यमब्रवीत् ६८ गोकर्णउवाच अत्रैवबहवः
 सतिश्रोतारोममनिर्मलाः आनीतानि विमानानिनतेषांयुगपत्कृतः ६९ श्रवणंसमभागेनसर्वेषामिहपश्यते फलभेदःकुतोजातः
 प्रब्रुवतुहरिप्रियाः ७० हरिदासाऊचुः श्रवणस्यविभेदेनफलभेदोऽपिसंस्थितः श्रवणंतु कृतसर्वेनेतयामननंकृतम् ७१
 फलभेदस्ततोजातोभजनादपिमानद ससरात्रमुपोष्येवभेदेनश्रवणंकृतम् ७२ मननादितयातेनस्थिरचित्तेकृतंभृशम् अदृढं
 चहृतंज्ञानं प्रमादेनहृतंश्रुतम् ७३ सदिग्धोहिहतामंत्रोव्यग्रचित्तोहताजपः अवैष्णवोहतादेशोहताश्रद्धासंपात्रकम् ७४ हत
 मश्रोत्रियेदानमनाचारहतंकुलम् विश्वासोऽगुरुवाक्येषुस्वस्मिन्दीनत्वभावना ७५ मनोदोषजयश्चैवकथायांनिश्चलामतिः एव
 मादिकृतं चेत्स्यात्तदावैश्रवणफलम् ७६ पुनः श्रवणंते सर्वेषांवैकुण्ठेवसतिध्रुवम् गोकर्णतवगोविंदो गोलोकदास्यतिस्रयम् ७७ ए
 वमुक्त्वाययुः सर्वेवैकुण्ठहरिकीर्तनाः श्रावणेमासिगोकर्णः कथामूचेतथापुनः ७८ ससरात्रवतीभूयःश्रवणंतेः कृतंपुनः कथासमा
 सोयज्जातेश्रुयतातच्चनारद ७९ विमानैः सहभुक्तेश्चहरिराविर्बभूवह जयशब्दानमः शब्दास्तत्रासन्बहवस्तदा ८० पांचजन्य
 ध्वनिंचक्रे हर्षानत्रसूयहरिः गोकर्णंतुसमालिङ्ग्याकरोत्सहशहरिः ८१ श्रोतृनन्यान्घनश्यामान्पीतकौशेयवाससः किरीटि
 नःकुंडलिनश्चक्रहरीःसणात् ८२ तद्रामेयेस्थिताजीवा आश्वत्थाडालजातयैः विमानेस्थापितास्तेऽपिगोकर्णंकृपयातदा ८३
 प्रेषिता हरिलोकेतेयत्रागच्छतियोगिनः गोकर्णेनसगोपालो गोलोकगोपवल्लभम् ८४ कथाश्रवणतः प्रीतो निर्ययोभक्तवत्सलः
 अयोध्यावासिनः पूर्वयथारामेणसंगताः ८५ तथा कृष्णो न तेनीतागोलोकयोगिदुर्लभम् यत्रसूर्यस्यसोमस्यसिद्धानांनगतिः कदा
 ८६ तलोकहिगतास्तेतु श्रीमद्भागवताः श्रवात् भूमोऽद्यातेकिफलवृद्धमुज्ज्वलसप्ताहयज्ञेनकथासुसंचितम् कर्णेनगोकर्णंकथा
 क्षरोयैः पीतश्रुतेर्भगवानुभूयः ८७ वातांबुपणोशनदेहशोषणैस्तपोभिरुग्रैश्चिरकालसंचितैः योगैश्चसंयातिनतांगतिंवैसम्भा
 हगाथाश्रवणेनयाति ८८ इतिहासमिमंपुण्यशांडिल्योपिमुनीश्वरः पठतेचित्रकूटस्थोब्रह्मानंदपरिप्लुतः ८९ आरव्यानमेत
 तपरमपवित्रंश्रुतंमहद्देविदहदूधोद्यम् आन्द्रेप्रयुक्तपितृत्सिमाहवन्निर्लसपाठादपुनर्भवेच्च ९० इतिश्रीपद्मपुराणे उमा
 श्रीमा गोकर्णवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ५ कुमारऊचुः अथते सप्रवक्ष्यामः सप्ताहश्रवणविधिम् सहायैर्वसुभिश्चै
 वमायुःसाध्याविधिःस्मृतः १ दैवज्ञंतुसमाह्वयमुहूर्तपृच्छयत्नतः विवाहेयादृशवित्तदृशपरिकल्पयेत् २ नभस्य आश्वि
 नोजौचमार्गशीर्षःशुचिर्नभः एतेभासाः कथारभेश्रोतृणामोक्षसूत्रकाः ३ मासानांविद्वाह्यानितानित्याज्यानि सर्वथा सहा

याश्चेतरेचाच कर्तव्याः सोद्यमाश्चये ४ देशेदेशे तथासेयं वार्ताप्रेष्याप्रयत्नतः भविष्यतिकथाचात्र आगंतव्यं कुटुंबिभिः ५ दूरेह
 रिकथाः केचिहरेचाच्युतकीर्तनाः स्त्रियः शूद्रादयो ये च तेषां बोधोयतो भवेत् ६ देशेदेशे विरक्ता ये वैष्णवाः कीर्तनोत्सकाः तेष्वेव
 पत्रप्रेष्य च तलेखनमितीरितम् ७ सतां समाजो भविता सप्तरात्र सुदुर्लभं अपूर्वरसरूपेव कथाचात्र भविष्यति ८ श्रीभागवतपीथ
 वपानायरसलेपदाः भवन्तश्च तथाशीघ्रमायात प्रेमतत्पराः ९ नावकाशः कदाचिच्चैद्दिनमात्रं तथापि तु सर्वथागमनकार्येक्षणोऽ
 नैव सुदुर्लभः १० एवमाकारणं तेषां कर्तव्यं विनयेन च आगंतुकानां सर्वेषां वासस्थानानि कल्पयेत् ११ तीर्थेष्वपि वनेष्वपि गृहेष्वपि
 वर्णमत्तम् विशालावसुधायत्रकत्तव्यं तत्कथास्थलम् १२ शोधनं मार्जनं धूमैर्लेपवंधातुमंडनम् गृहोपस्करमुद्धृत्य गृहकोणे निवेश
 येत् १३ अर्वाकृपंचाहतोयत्नादास्तीर्णानि प्रमेलयेत् कर्तव्यो मंडपः प्रौढैः कदलीखंडमंडितः १४ फलपुष्पदलैर्विधंकवितानेन
 विसाजितः चतुर्दिक्षु ध्वजारोपो बहुसंपदिराजितः १५ ऊर्ध्वसमेव लोकाश्च कल्पनीयाः सविस्तरम् तेषु विप्राविरक्ताश्च स्थापनी
 याः प्रबोध्य च १६ पूर्वतेषामासनानि कर्तव्यानि यथोत्तरम् वक्तुं श्यापितदादिव्यमासनं परिकल्पयेत् १७ उदङ्मुखो भवेद् दत्ता
 श्रोता वैष्णवश्च द्वावेदं दत्ता श्रोता चोदङ्मुखस्तदा १८ अथवा पूर्वदिक् ज्ञेया पूज्य पूजक मध्यतः श्रोतॄणां मार्गम
 प्रोक्तो देशकालादिको विदैः १९ विरक्तो वैष्णवो विप्रो वेदशास्त्रविशद्विरुत् दृष्टान्तकुशलो धीरो वृत्ताकार्योऽतिनिस्पृहः २० अने
 कधर्मविष्णवाः स्त्रेणाः पारखंडवादिनः शक्तमशास्त्रकथाचारत्याज्यास्तैरुपदिताः २१ वक्तुः पार्श्वे सहायार्थमन्यथाप्यस्तथा
 विधः पठितः संशयच्छेत्ता लोकबोधनतत्परः २२ वक्त्राक्षोरप्रकर्तव्यदिनादवाक्प्रतापयेत् अरुणोदयसौ निर्वर्त्य शौचं स्नानं स
 माचरेत् २३ नित्यं संक्षेपतः कृत्वा संध्याद्यं प्रयत्नतः कथाविघ्नविघाताय गणनाथं प्रपूजयेत् २४ पितॄन्संतप्य शुल्क्यर्थं प्राय
 श्चित्तं समाचरेत् मंडलचक्रकर्तव्यं तत्र स्थाप्योद्धारिस्तथा २५ कृष्णामुद्दिश्य मन्त्रेण चरेत् पूजाविधिं क्रमात् प्रदक्षिणानमस्कारा
 न्पूजां ते स्तुतिमाचरेत् २६ संसारसागरे मग्नं दीनं मां करुणानिधौ कर्ममोहगृहीतांगं मामुद्धर भवार्णवात् २७ श्रीमद्भागवतस्या
 पिततः पूजाप्रयत्नतः कर्तव्या विधिना ग्रीत्याधूपदीपसमन्विता २८ ततस्तु श्रीफलधृतानमस्कारसमाचरे स्तुतिः प्रसन्नचित्
 तेन कर्तव्या केवलतदा २९ श्रीमद्भागवतारव्याधेयप्रत्यक्षः कृष्ण एव हि स्वीकृतोऽसि मया नाथ मुक्त्यर्थं भवसागरे ३० मनोरथो
 मदीयोऽयं सफलः सर्वथा त्वया निर्विघ्नेनैव कर्तव्यो दासोऽहं तव केशव ३१ एवं दीनवचः प्रोक्त्वा वक्तारचां प्रपूजयेत् संभूष्य
 वस्त्रभूषाभिः पूजां ते तच्च संस्तवेत् ३२ शक्त रूपप्रबोधन सर्वशास्त्रविशारद एतत्कथाप्रकाशेन मदज्ञानविनाशाय ३३ तदर्थे
 नियमः पश्चात्कर्तव्यः श्रेयसमुदा सप्तरात्र यथाशक्त्या धारणीयः स एव हि ३४ वरणपंचविप्राणां कथाभंगनिवृत्तये कर्तव्यं

ईरिर्ज्योद्वादशाक्षरविद्यया ३५ ब्राह्मणान्वेषणावांश्चान्यान्तथाकीर्तनकारिणः नत्वासंपूज्यदत्ताज्ञः स्वयमासनमाविशेत् ३६ लोक
 वित्तधनागारपुत्रचिंतां व्युदस्य च कथाचित्तः शुद्धमतिः सलभेत्फलमुत्तमम् ३७ आसूर्यादयमारभ्य सार्द्धं त्रिग्रहं तिकम् वाच
 नीयाकथासम्यक्धीरकंठस्तधीमता ३८ कथाविरामः कर्तव्यो मध्याह्ने घटिकाह्वयम् तत्कथामनुकार्यैव कीर्तनेन वैष्णवैस्तदा ३९ मूल
 मूत्रजयार्थं हिलुष्वाहारः सुखावहः हविष्यान्नेन कर्तव्यो लोकवारकथार्थिना ४० उपोष्यासमरात्रं वैशक्तिश्चेच्छृणुयात्तदा द्युतपानं
 पयः पानं कृत्वा वैष्णुयात्सखम् ४१ फलहारणवाद्याद्यमेकभक्तेन वा पुनः सखसाध्यं भवेद्यत्तु कर्तव्यं श्रवणार्थतत् ४२ भोजनं
 त्वरं मन्ये कथाश्रवणकारकम् नोपवासो वरः प्रोक्तः कथाविघ्नकरो यदि ४३ सप्ताहव्रतिनां पुंसानियमा शृणु नारद विष्णुदीक्षा
 विहीनानां नाधिकारः कथाश्रवे ४४ ब्रह्मचर्यमधः सतिः पत्रावल्याच भोजनम् कथासमाप्तौ मुक्तिश्च ४५ ध्यानित्यं कथाव्रती ४५
 द्विदलमधुतेलं च गरिष्ठान्नं तथैव च भावदुष्टं पयुषितं जलान्नित्यं कथाव्रती ४६ कामं क्रोधं मदमानं मत्सरं लोभमेव च दंष्ट्रं मोहं तथा
 द्वेषं च कथाव्रती ४७ वेदवैष्णवविप्रानां गुरुगोव्रतिनां तथा स्त्रीराजमहातानि दावर्जयेद्यः कथाव्रती ४८ रजस्वलात्यगस्त्ये
 च्छुपितितव्रातिकैस्तथा द्विजद्विद्वेदवात्यैश्च न वदेद्यः कथाव्रती ४९ सत्यं शौचं दयां मोक्षमाजवै विनयं तथा उदारमानसं तद्देवं
 कुर्यात् कथाव्रती ५० दारिद्र्यक्षयौ रोगो निभोग्यः पापकर्मवान् अनपत्यो मोक्षकामः शृणुयाच्च कथामिमाम् ५१ अपुण्याकाकव
 ध्याचवध्यायाचमृताभिका स्त्रवद्भो च यानारी तथा आद्या प्रयत्नतः ५२ एतेषु विधिना श्रूयते तदस्य्यतरं भवेत् अत्युत्तमा कथा
 दिव्या कोटियज्ञफलप्रदा ५३ एवं कृत्वा व्रतविधिमुद्यापनमयाचरेत् जन्माष्टमी व्रतमिव कर्तव्यं फलकादिभिः ५४ अकिंचनेषु भ
 क्तेषु प्रायेणोद्यापनाग्रहः श्रवणेनैव पूतास्ते निष्कामा वैष्णवा यतः ५५ एवं न ग्राह्यज्ञोऽस्मिन् समासे श्रोतुमिस्तदा पुस्तकस्य च वक्तु
 श्रपूजाकार्याऽतिभक्तिः ५६ प्रसादतुलसीमालाः श्रोतृभ्यश्चायदीयतां मृदंगतालललितं कर्तव्यं कीर्तनततः ५७ जय शब्दो
 नमः शब्दः शंखशब्दश्चकारयेत् विप्रेभ्यो याचकेभ्यश्च वित्तमन्नं च दीयताम् ५८ विरक्तश्चेद्भवेच्छ्राता गीतावाच्यापरे हनि गृह
 स्थश्चेत्तदा होमः कर्तव्यः कर्मशातये ५९ प्रतिश्लोकं च जुहुयाद्विधिना दशमस्य च पायसमधुसर्पिश्च तिलान्नादिकसंयुतम् ६० अ
 यवाहवनं कुर्याद्वायत्र्यासु समाहितः तन्मयत्वात् सुराणस्य परमस्य च तत्ततः ६१ होमाशक्तौ बुधो होम्यं दद्यात्तत्फलसिद्धये नाना
 च्छिद्रनिरोधार्थं न्यूनताधिकतारव्ययोः ६२ दोषयोः प्रशमार्थं च पदेन्नामसहस्रकम् तेन स्यात्सफलं सर्वनास्त्यस्मादधिकैर्यतः ६३
 द्वादशब्राह्मणान्पश्चादोजयेन्मधुपायसैः दद्यात्स्रवर्णधेनुं च व्रतपूर्णलहेतवे ६४ शक्तौ पलत्रयमितं स्वर्णसिंहविधाय च तत्रा
 स्य पुस्तकस्याप्यलिखितललिताक्षरम् ६५ संपूज्या गृहनाद्यैस्तद्विचारैः सदक्षिणम् वस्त्रभूषणगंधाद्यैः पूजिताय यथात्म

ने ६९ आचार्यायसुधीर्दत्वा मुक्तः स्याद्भवबंधनैः एवं कृतं न च सर्वपापनिवारणे ६७ फलदस्यास्युराणंतु श्रीमद्भागवतं श्रुत्वा
 धर्मकोमार्थमोक्षाणां साधनस्थानं सशयः ६८ कुमार उवाच इति ते कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि श्रीमद्भागवते नैव भू
 क्तिसुक्तीकरे स्थिते ६९ सूत उवाच इत्युक्ता ते महात्मानः प्रोचुर्भीगवती कथाम् सर्वपापहरां पुण्यां मुक्तिमुक्तिप्रदायिनीं
 म् ७० शृण्वता सर्वभूतानां सप्ताहं नियतात्मनाम् यथाविधित्तो देवं तूष्टुः पुरुषोत्तमम् ७१ तदतः ज्ञानवैराग्यभक्तीनां पुष्टताप
 स तारुण्यपरमचापूत्सवभूतमनोहरम् ७२ नारदश्च कृतार्थोऽभूत्सिद्धस्वयं मनोरथो पुलकीकृतसर्वांगः परमानंदसंभृतः
 ७३ एव कथा समाकर्ण्य नारदो भगवत्प्रियः प्रेमगद्गदया वाचा तोनुवाच कृपाजलिः ७४ नारद उवाच धन्योऽस्य नु
 गृहीतोऽस्मि भवद्भिः करुणापरैः अद्य मे भगवान् लब्धः सर्वपापहरो हरिः ७५ श्रवणं सर्वधर्मेभ्यो वरं मन्येत पोधनाः वैकुण्ठस्थो यतः
 कृष्णः श्रवणं ह्यस्य लभ्यते ७६ सूत उवाच एवं ब्रुवति वै तन्नारदे वैष्णवोत्तमे परिश्रमन् सभायातः श्रुत्वा योगेश्वरस्तदा
 ७७ तत्राय योषोडश वापि कस्तदा व्यासात्मजो ज्ञानमहाब्धिचंद्रमाः कथावसाने निजलाभपूर्णः प्रेम्णा पठन् भागवतं शनैः शनैः ७८
 दृष्ट्वा सदस्याः परमोरुते जसंसद्यः समुत्थाय ददुर्महासनम् प्रीत्या स्फुरिस्तमपूजयत् स्फुरन् स्थितो वदत्संश्रुतामलागिरम् ७९
 श्रीशुक उवाच निगमकल्पतरो रालितं फलं शुकमुखादभूत्द्रवसंयुतम् पिवन् भागवतं रसमालयं मुहुरहोरसिकाभुवि भावुकाः
 ८० धर्मः प्रोक्षितकैतवोत्र परमो निर्मलसराणां सतावेद्यवास्तवमत्र वस्तु शिवदत्तापत्रयोन्मूलनम् श्रीमद्भागवते महासुनिकृते किं वा
 परैरीश्वरः स द्योतुद्यवेरुत्थयतेऽत्र कृतिभिश्च श्रुतिभिस्तत्क्षणात् ८१ श्रीमद्भागवते पुराणतिलक्य द्वायानां धन्यस्मिन् पारम
 हंस्यमेवममूलज्ञानं परगीयते यत्र ज्ञानविरागभक्तिसहितं नैष्कर्म्यमाविष्कृतं तच्छृण्वन् प्रपठन् विचारणपरं भक्त्या विमुच्यन्तरः ८२
 स्वर्गसत्यचक्रेलासे वैकुण्ठेनास्य यरसः अतः पिवन्तु सद्भाग्या मामामुच्यत किंचित् ८३ सूत उवाच एवं ब्रुवाणं सति वादरायणे
 मध्ये सभाया हरिराविरासीत् प्रह्लादबल्युद्धवफाल्गुनादिभिर्वृतः स्फुरिस्तमपूजयच्चतान् ८४ दृष्ट्वा प्रसन्नो महदासने हरितैश्च
 क्तिरेकीर्तनमग्रतस्तदा भयोभवान्याकमलासनं स्तुतत्रागमन्कीर्तनदर्शनाय ८५ प्रह्लादस्तालधारी तरलगतितया चोद्धवः कांस्थ
 धारी वीणाधारी स्फुरिः स्वरकुशलतयारागकर्त्तृर्जनोऽभूत् इद्रोवादीन्मृदंगजयजयस्फुराः कीर्तने ते कुमारयत्राग्रे भाववत्कारसविर
 चनया व्यासपुत्रो बभूव ८६ ननर्तमध्ये त्रिकमेव तत्र भक्त्यगदिकानां नटवत्स्फुटं जसाम् अलौकिकं कीर्तनमेतदीक्ष्य हरिः प्रसन्नोऽपि व
 चोऽब्रवीत्तत् ८७ सत्तोवरं भागवता वृणुध्वं प्रीतः कथाकीर्तनतोऽस्मि सांप्रतम् श्रुत्वेति तद्वाक्यमतिप्रसन्नाः प्रेमाद्रिचित्ता हरिमुचिर
 ते ८८ नगाहगायास्तु सर्वभक्तैरेभिस्त्वया भाव्यमतिप्रयत्नात् मनोरथोयपरिपूर्णा यस्तथेति चोक्तांतरधीयता च्युतः ८९ ततो नमत्त

शरणेषु नारदस्तथा शक्रादीनपितापसांश्च अथ प्रहृष्टाः परिनिष्मोहाः सर्वे च युः पीतकथा मृतास्ते ९० भाक्तिः सुताभ्यां सहरक्षिताः साशा
 स्ते स्वकीयेऽपितृशक्रैः अतो हरिभागवतस्य भवनाच्चित्तसमायाति हि वैष्णवानाम् ९१ दारिद्र्यदुःखज्वरदाहितानां माया पिशाची प
 रिमहितानाम् ससारसिंधौ परिपातितानां क्षेमाय वैष्णवागवतं प्रगर्जति ९२ शौनक उवाच शक्रैर्नोक्तकदाराज्ञे गोकर्णेन कदापुनः
 सारपयंकदाप्राप्त्यैश्चिद्धिमेसंशयविमम् ९३ सूत उवाच आकृष्ण निर्गमाच्चिंशद्वर्षाधिकगते कलौ श्रीतो न भस्ये च
 कथारंभं मुकोऽकरोत् ९४ परीक्षित उवाच कलौ वर्षशतद्वये शक्रदेशे च नवम्या च धेनुजो कथयत् कथाम् तस्मादपि क
 लौ प्राप्ते चिंशद्वर्षगते सति ऊचुर्भूर्जसिते पक्षे नवम्या ब्रह्मणः सृताः ९५ इत्येतत्ते समाख्यातं तत्पृष्ठोऽहं त्वया नये कलौ भागवती वा
 तां भवरोगविनाशिनी ९७ कृष्ण प्रियं सकलकश्मलनाशनं च मुक्तये कहेतुमिह भक्तिविलासकारी संतः कथानकमिदं पिबतादरेण
 लोके हितार्थं परिशीलनसेवया किम् ९८ सुपुरुषमपि वीक्ष्य पाशहस्तं वदति यमः किल तस्य कूर्णमूले परिहर भगवत् कथां स्रज्जानू
 प्रभुरहमन्य नृणामवैष्णवानाम् ९९ असारं ससारं विषयविषसंगाकुलधियः क्षणाधिक्षेमाथं पिबतश्चुकगाया तुलसंधाम् किमर्थं
 व्यर्थं भो ब्रजतकुपये कुलितकथे परीक्षितसाक्षी यच्छ्रवणगतमुक्त्युक्तिकथने १०० रुद्रः प्रवाहसंस्थेन श्रीशक्रैर्नैरिता कथा कंदे संव
 द्यते येन सर्वैर्कंदप्रभुर्भवेत् १०१ इति च परमगुह्यं सर्वसिद्धांतसिद्धसंपदिनिगदितं शास्त्रं पुनर्विलोक्य जगति शक्रकथातो नि
 मलनास्तिकिंचित्पिब परस्वहेतोर्दादृशस्त्वसारम् १०२ एतायां नियततया शृणोति भक्त्या यथैनां कथयति शुद्धवैष्णवाग्रैर्तौ
 सम्यग्विधिकरणात्कललमेते याथास्थानं हि भुवने किमप्यसाध्यम् १०३ इति श्री पद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीमद्भागवतमाहात्म्ये
 श्रवणविधिकथननाम षष्ठोऽध्यायः ६ इति श्री भागवतमाहात्म्यसमाप्तम् शुभमस्तु

सुवर्दंतः बापू सदाशिव शेट शेल्ये हेगिसे श्रीवर्धनकर चांणीं आपल्या शिळा छापस्वान्यांत छापिलें. शके १७८८ मसंवत्सरे वैशाख शुद्ध १ इह

लीप्यो .

इति श्रीभागवतमाहात्म्यं समाप्तं

॥ अथ श्रीमद्भागवते प्रथमस्कंधः प्रारभ्यते ॥